

Sygn. akt IV KO 93/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie zażalenia **J.F.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.
z dnia 28 kwietnia 2017 r., o odmowie śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 19 października 2017 r.
wniosku Sądu Rejonowego w K. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2017 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt IX Kp [...], do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku podniesiono, iż przedmiotowe postępowanie dotyczy przekroczenia uprawnień i niedopełniania obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych, w tym sędziów Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w K. oraz Sądu Apelacyjnego w (...), jak również prokuratorów prokuratur podległych Prokuratorowi Okręgowemu w K. poprzez działanie w zorganizowanej grupie przestępczej, niesamodzielne orzekanie w sprawach z udziałem J.F. czym działano na szkodę jego interesu prywatnego, tj. czynu z art. 231 § 1 k.k. Wobec powyższego a także z uwagi na treści zażalenia złożonego przez J.F., w którym wyraził dezaprobatę dla prowadzenia tej sprawy przez organy ścigania i Sądy z apelacji krakowskiej, zachodzi zdaniem wnioskującego Sądu uzasadnione

przekonanie o braku możliwości obiektywnego rozpoznaniu sprawy przez Sąd miejscowo właściwy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy we wniosku nie przekonują bowiem, aby w sądzie tym brak było warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny. Nie zachodzą więc wymagane przez art. 37 k.p.k., szczególne okoliczności uzasadniające odstępianie od właściwości miejscowej ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów.

Podnieść należy, że przedmiotem rozpoznania i oceny przez Sąd Rejonowy ma być zażalenie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 27 kwietnia 2017 r., wydane na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.p.k. i zauważyć należy, iż przedmiotowe postępowanie przygotowawcze prowadzone było jak dotąd w sprawie, czyli w istocie nie dotyczyło określonej osoby czy osób. Oznacza to, że postępowanie zażaleniowe będzie dotyczyć jedynie weryfikacji podstaw i zasadności wydania zaskarżonej decyzji.

Sam fakt, że postępowanie dotyczy prokuratorów czy nawet sędziów sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, nie oznacza automatycznie, że zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 37 k.p.k. W tego typu sytuacjach sędziowie swoją postawą winni dowodzić, że wolni są od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, a poprzez sprawne i wnikliwe rozpoznanie zażalenia na decyzję prokuratora budować autorytet wymiaru sprawiedliwości. Oceny tej nie zmienia żądanie J.F. o przekazanie przedmiotowej sprawy poza apelację krakowską a także zawarte w zażaleniu spekulacje odnośnie utraty przez niego zaufania do organów ścigania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

as